ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Κίμων Ρηγόπουλος

Και όμως, το κολαστήριο της Μόριας θυμίζει κολλέγιο αν κάποιος αναλογιστεί την πορεία θανάτου των προσφύγων μέσω της Λιβύης ή τους απροκάλυπτους εκβιασμούς στα τουρκικά φυλάκια.

Ξεφυλλίζω τον τουριστικό οδηγό: *Η Μόρια είναι χωριό στην ανατολική Λέσβο. Κτισμένη στους πρόποδες του λόφου Άγιος Δημήτριος...*

Ανοίγω το λεξικό και βρίσκω τον ορισμό της πολυπολιτισμικότητας: *Η συνύπαρξη σε μια κοινωνία ποικίλων κοινωνικών ομάδων με διαφορετικά εθνικά-εθνοτικά και πολιτισμικά στοιχεία. Ισότιμες κουλτούρες για γόνιμη αλληλεπίδραση...*

Η εντροπία, μου λέει η φίλη μου η Λίζα, η εντροπία ως φαινόμενο και μέθοδος μαζί. Ανοίγω και πάλι το λεξικό στο λήμμα Εντροπία: *Η αναγκαστική ομογενοποίηση των πάντων, που ισοδυναμεί με τον αφανισμό των πάντων.*

Ψάχνω λέξεις και έννοιες για να μεταφράσω μια κυριολεξία που αρνείται να μεταφραστεί. Είναι τέτοιο το φορτίο της που ισοπεδώνει το λόγο και τον πολτοποιεί. Είναι σαν να επιδιώκεις να χτίσεις πόλη ανθρώπινη στον ου τόπο. «Απάνθρωπες εικόνες από τη Μόρια», μας διαφημίζει την πραμάτεια της η ρεπόρτερ της τηλεόρασης, λες και η εικόνα δεν καθρεφτίζει τη συνθήκη αλλά τη γεννά. Κλουβιά πειθαρχεία για την τιμωρία -πού καιρός για φρονηματισμό- των πιο «προβληματικών περιπτώσεων». Κλουβιά που θυμίζουν αλήστου μνήμης αγώνες κατς όπου ο νικητής έπαιρνε το κλειδί και άφηνε τον ηττημένο να χτυπιέται εγκλωβισμένος. Το κατς όμως ήταν μια σικέ ιστορία που δεν σκότωνε και αυτό όσο να είναι συνιστά μια μικρή λεπτομέρεια.

Τακτοποιούνται άραγε τα έκτακτα περιστατικά σε μια νόρμα που προσπαθεί να τετραγωνίσει έναν κύκλο εξ ορισμού φαύλο; Παιδιά ασυνόδευτα που δηλώνουν ότι είναι μεγαλύτερα ώστε να εξεταστεί πιο γρήγορα το αίτημά τους για την έξοδο προς τα βόρεια,

προς τον «εύκρατο» καπιταλισμό. Βιασμοί στα σκοτεινά αλλά και με το φως της ημέρας. Είναι συνεχώς αφηρημένος ος τα πανθ' ορά; Πόσο πάει το σεξ με ένα παιδί; Πόσο πάει το ίδιο το παιδί; Πόσο πάει;

Ω, καπιταλισμέ, έφαγες λοιπόν τα ψωμιά σου και τώρα ρεύεσαι τις σάρκες των λιπόσαρκων προσφύγων;

Και όμως, το κολαστήριο της Μόριας θυμίζει κολλέγιο αν κάποιος αναλογιστεί την πορεία θανάτου των προσφύγων μέσω της Λιβύης ή τους απροκάλυπτους εκβιασμούς στα τουρκικά φυλάκια- να ξεχαρμανιάσω με τη γυναίκα σου αλλιώς σε γυρίζω πίσω. Φαντάσου, φαντάσου τι γίνεται και πες μου αν δεν αισθάνεσαι τουλάχιστον γελοίος, όπως εγώ, όταν πας να γράψεις για ξεγραμμένες ζωές, όταν το κλάμα σου γίνεται το πιστοποιητικό της αδυναμίας σου να αλλάξεις τη μοίρα των άκλαφτων.

Όλα πρέπει να φαίνονται καλά κι ας μην είναι. Έρχεται αύριο για έλεγχο το συμβούλιο της Ευρώπης. Όλα πρέπει να αστράφτουν, να περάσουμε δυο χέρια φαίνεσθαι το είναι. Θυμάσαι τις επισκέψεις της βασιλομήτορος Φρειδερίκης στα αναμορφωτήρια; Κάπως έτσι πρέπει να είναι. Και να βάψουμε τα κάγκελα στα χρώματα του ευρωπαϊκού, εκείνου του ντεμέκ αντιρατσισμού. Ωραία θα είναι!

Άνθρωποι που πια δεν θα είναι ίδιοι με αυτούς που ξεκίνησαν. Ακόμα και αν δεν περιληφθούν στη λίστα με τις «φυσικές απώλειες» θα έχουν απολέσει εκείνο που περισσεύει από την εμπορική τους αξία ως άχρηστο. Στο οδοιπορικό του θανάτου τους θα έχουν εξαφανιστεί τα τιμαλφή της ανθρωπιάς τους ή θα τους είναι πια άχρηστα. Θα βλέπουν πίσω και ο δρόμος θα είναι ασφαλτοστρωμένος με το υλικό του εξευτελισμού τους. Θα προσπαθούν να δουν μπροστά αλλά το «και μη χειρότερα» θα σκεπάζει σαν ομίχλη κάθε ανθρώπινη βλέψη τους.

Ω, Ευρώπη φιλεύσπλαχνη, που εξαπολύεις τα γεννήματα της κρίσης σου για να επιστρέψουν σε εσένα χρυσοφόρα!

Ω Αμερική, Αμερική που είσαι χώρα μαγική, όπως έλεγε και ο Κοινούσης! Που παίζεις τον πολυπολιτισμό στα δάχτυλα των υπηκόων σου μέχρις αυτοί να καταντήσουν ολότελα αδάχτυλοι!

Ω Δύση, μήτρα του Διαφωτισμού, που η μεταμοντέρνα Πυθία σου μασουλάει ανόρεχτα φύλλα δάφνης και ξερνάει έννοιες ακατάληπτες και πολέμους!

Ω καπιταλισμέ, των ευγενών μετάλλων μαστροχαλαστή και της άπληστης βαρβαρότητας μοναχογιέ! Παλιά σου τέχνη κόσκινο. Έφαγες λοιπόν τα ψωμιά σου και τώρα ρεύεσαι τις σάρκες των λιπόσαρκων προσφύγων; Ανάπηρε και πολυμήχανε μην απαντήσεις εσύ. Την απάντηση αυτών που αλέθεις ζητώ. Γι' αυτήν πεινάω, γι' αυτή διψώ.

Πηγή: *ΠΡΙΝ*